روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه • ۱۴ مهر ۱۳۹۴ • ۲۲ ذی‌الحجه ۱۴۳۶ • ۱۶اکتبر۲۰۱۵ • سال سیزدهم • شماره ۲۴۱۵ • ۲۰ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۳ • اذان مغرب ۱۸:۰۰ • اذان صبح‌فردا ۴:۴۰ • طلوع آفتاب ۶:۰۴

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

آچارکشی

تشت نوبل از بام غرب افتاد

● **پوریا عالمی:** در خبرها خواندیم «مؤسسه بین‌المللی تحقیقات صلح استکهلم در سوئد، محمدجواد ظریف و جان کری، وزرای خارجه ایران و آمریکا را به دلیل نقش‌آفرینی در انعقاد توافق تاریخی هسته‌ای، به‌عنوان نامزد دریافت جایزه صلح نوبل سال ۲۰۱۶ معرفی می‌کند». بعد از اعلام این خبر ۱۶ نفر خودشان را آتش زدند و گفتند جایزه صلح نوبل به ظریف، دستمزد غرب به اوست که برای اینکه تابلو نشود حقوق ظریف را در جعبه جایزه می‌دهد. همچنین ۱۷ نفر اعلام کردند رفتار صلح‌آمیزی را که جایزه صلح بدهند عین اعلان جنگ است. چون از قدیم گفتند منفی در منفی مثبت. از طرفی عده‌ای ۱۸نفره با دراندن پیراهن خود شعار دادند چرا صلح‌آمیز جایزه داره، ولی جنگ‌افروز جایزه نداره؟ به‌راستی اگر آتش‌بیاری ما نبود، صلح شما معنی می‌داد؟ از سوی دیگر ۱۹ نفر با امضای طوماری موسوم به «طومار ۹۰ میلیون امضا» گفتند حالا آنها بدهند هر کی داد که شما نباید بگیری. این عده با ندیدبدیدخواندن ظریف سعی در تربیت او کردند. همچنین روزنامه وطنم امروز درد می‌کند تیتر زد: تشت نوبل از بام غرب افتاد. روزنامه کهکشان نوشت: ظریف پیش از آنکه زمخت شود جایزه را باز نکرده پس بفرستد. صادق زیباکلام اما در روزنامه «شرق» تنها راه برون‌رفت از وضعیت را هاشمی‌رفسنجانی معرفی کرد و گفت هرچند روحانی دارد راه برون‌رفت را پیش می‌رود اما از آن‌ور، یعنی سمت رفسنجان، راه میانبر هست، پس چه‌کاری است؟ پوریا عالمی اما در راستای پیشنهاد جایزه نوبل ظریف گفت اما تا قضیه سلین دیون و خاوری روشن نشود من از افقی که رفتم توش گم شدم بیرون نمی‌آیم.

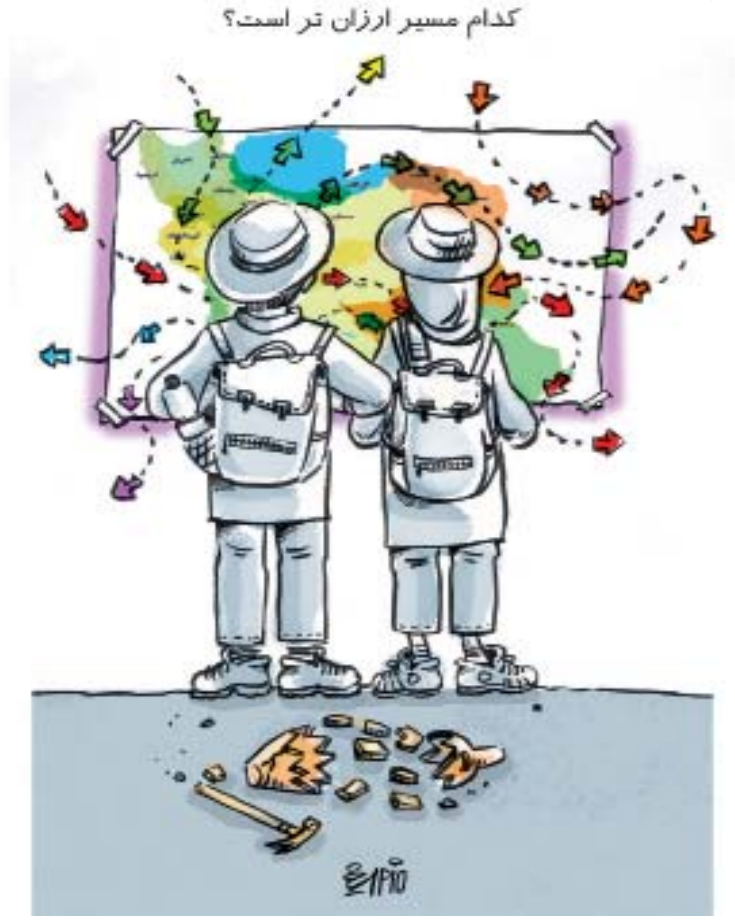
پیشنهاد

● مؤسسه «رخداد تازه اندیشه»، در ادامه سلسله‌نشست‌های «جامعه و مستند» مستند «نیشدارو» را به نمایش خواهد گذاشت. نیشدارو ساخته «منوچهر انور» که در سال ۱۳۴۳ ساخته شد یکی از درخشان‌ترین آثار مستند تاریخ سینمای ایران است. نمایش و نقد این مستند، یکشنبه، ۱۹ مهرماه ساعت ۱۸ تا ۲۰ در محل مؤسسه واقع در خیابان ولیعصر، کوچه بوعلی شرقی، پلاک پنج، واحد ۱۵ برگزار خواهد شد.

کارتون خواب

فیروزه مظفری
firoozeh.mozaffari@gmail.com

گفتار

به تاریخ عنایتی نداریم

غلامعباس توسلی

دانستن تاریخ یک ضرورت است نه‌تنها برای تک‌تک شهروندان یک کشور بلکه حتی برای مسئولان در حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و فرهنگی. هویت یک جامعه بدون شناخت و درک درست از تاریخ آن جامعه، شکل نمی‌گیرد اما با وجود چنین جایگاه مهمی، آنچه در ایران به‌عنوان تاریخ آموزش داده می‌شود، از کمترین کیفیت برخوردار است تا جایی که بسیاری از ما، تاریخ را فقط برای امتحانات می‌خوانیم و پس از آن تمام نام‌ها و تاریخ‌ها به فراموشی سپرده می‌شوند، حال آنکه، تاریخ برای یادآوری است نه فراموشی.

دراین‌میان ممکن است برخی از چهره‌های بلندپایه سیاسی در اظهارات خود، اشتباه لپی کنند و به‌جای «داریوش»، «کوروش» را گوینده جمله «اهورامزدا این کشور را بپاید از ...» بینگارند اما واقعیت این است که مشکل فراتر از یک اشتباه سهوی در سخن‌گفتن است و باید ریشه آن را در جای دیگری جست. با کمال تأسف قرن‌هاست که ما درگیر یک جدل مصنوعی بین تاریخ ملی و تاریخ مذهبی هستیم و به فراخور آن، نتوانسته‌ایم چندان تاریخ ملی کشور خود را بشناسیم درحالی‌که تا حدودی در شناخت تاریخ اسلام به روش‌های گوناگونی چون کتاب، سینما، تلویزیون و... موفق عمل کرده‌ایم. اگر بتوان از سد چنین جدل مصنوعی‌ای عبور کرد، نه‌تنها در راه شناخت تاریخ ملی موفق خواهیم بود بلکه تاریخ اسلام را هم کامل‌تر خواهیم شناخت.

عدم دقت و عدم کیفیت در شناخت تاریخی که هویت ملی ما را شکل می‌دهد، در تناظر با حدیث «حب الوطن من الایمان» به ما یادآوری می‌کند که بدآموزی‌ها، ندانستن‌ها تا چه حد ما را در رسیدن به یک هویت یکپارچه با مشکل مواجه کرده است. متأسفانه به تاریخ عنایتی نداریم و از آن استفاده مطلوب نمی‌کنیم و گاه هم که به دلایلی مجبوریم از آن بهره ببریم، سهوا یا عمدا اشتباهی می‌کنیم که خیلی زود با واکنش‌های گسترده همراه می‌شود؛ دانستن کافی نیست، تاریخ را باید فهمید و از آن برای ساختن آینده، استفاده کرد.

گزارش فردا

اعلام اسامی برندگان جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی ۲۰۱۵

تقدیر از درمانگران بیماری‌های انگلی

گروه علم: دیروز (دوشنبه، ۱۳مهر)، مؤسسه کارولینسکا سوئد نام برندگان جایزه نوبل فیزیولوژی یا پزشکی را اعلام کرد. با اعلام اسامی و حوزه فعالیت این دانشمندان، مشخص شد مؤسسه کارولینسکا سوئد امسال تصمیم گرفته است از فعالان ریشه‌کنی بیماری‌های انگلی مرگبار مانند مالاریا تقدیر کند. جایزه نوبل پزشکی امسال به‌طور مشترک به سه نفر اهدا می‌شود. نیمی از کل مبلغ این جایزه (۱۰میلیون کرون سوئد معادل ۱.۳ میلیون‌دلار آمریکا) به «یویو تو»، اهل کشور چین می‌رسد، «به‌دلیل ابداع یک روش درمانی جدید برای بیماری مالاریا» و نیمی دیگر به‌طور مساوی بین «ویلیام سی. کمپبل»، متولد ایرلند و «ساتوشی اومارا» اهل ژاپن تقسیم می‌شود «برای ابداع روش درمانی نوین برای بیماری‌های ناشی از نماتودها (کرم‌های گرد)». گفتنی است مالاریا یکی از مهم‌ترین بیماری‌های انگلی و یکی از معضلات بهداشتی بسیاری از کشورها به‌ویژه کشورهای گرمسیری دنیا است. گفته می‌شود سالانه بین ۷۰۰ هزار تا ۲.۷ میلیون نفر در اثر ابتلا به این بیماری می‌مردند. براساس گزارش مشترک سازمان جهانی بهداشت و صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) پیش‌بینی‌ها برای سال ۲۰۱۵ بیانگر آن است که حدود ۲۱۴ میلیون مورد ابتلا به مالاریا، احتمالا باعث مرگ ۴۳۸ هزار نفر شود. بیماری مالاریا که آن را با نام‌هایی مانند تب نوبه و تب متناوب نیز می‌شناسند، از قدیم در ایران وجود داشته و پزشکان ایرانی نیز با آن آشنایی داشته‌اند. در کتاب اوستا به تب‌ولرز اشاره شده است. اصطلاح تب تایب، تب نوبه، تب و لرز در کتاب قانون ابن‌سینا و ذخیره خوارزمشاهی بارها ذکر شده است. سازمان جهانی بهداشت در سال ۱۳۰۳، دکتر «ژیلمور» را برای بررسی بیماری مالاریا و بیماری‌های عفونی به ایران اعزام کرد. او گزارش جالبی راجع به انتشار بیماری‌های عفونی در ایران تهیه کرد که در مجله جامعه ملل سال ۱۹۲۴ چاپ و منتشر شد. به گفته وی در این گزارش، حدود ۴۱ درصد از کل مرگ‌ومیر سالانه کشور در اثر مالاریا بود.

آشنایی با برندگان

«یویو تو»، متولد ۱۹۳۰ و شهروند چین است که سال ۱۹۵۵ از دانشکده پزشکی پکن در رشته داروسازی فارغ‌التحصیل شد. وی از سال ۱۹۶۵ تا ۱۹۷۸ استادیار، از ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۴ دانشیار و از ۱۹۸۵ استاد فرهنگستان طب سنتی چین بود. وی از سال ۲۰۰۰ به درجه استادتمامی این فرهنگستان رسید.

«ویلیام سی. کمپبل»، متولد ۱۹۳۰ در رملتون ایرلند است. او سال ۱۹۵۲ با درجه لیسانس (BA) از ترینیتی کالج دانشگاه دوبلین، به دانشگاه ویسکانسین در مدیسون آمریکا رفت و سال ۱۹۵۷ با درجه دکترا فارغ‌التحصیل شد. از سال ۱۹۵۷ تا ۱۹۹۰ با مؤسسه مرک در زمینه درمان، پژوهش و همکاری می‌کرد. او هم‌اکنون در دانشگاه درو در مدیسون ایالات‌متحده کار می‌کند.

«ساتوشی اومارا»، نیز در سال ۱۹۳۵ در منطقه یاماناشی ژاپن به دنیا آمد و شهروند ژاپن است. وی سال ۱۹۶۸ با درجه دکترا از دانشگاه توکیو فارغ‌التحصیل شد. علاوه بر این وی سال ۱۹۷۰ یک درجه دکترای دیگر در رشته شیمی از دانشگاه علوم توکیو دریافت کرد. او از سال ۱۹۶۵ تا ۱۹۷۱ پژوهشگر مؤسسه کیتاساتو و از سال ۱۹۷۵ تا ۲۰۰۷ استاد دانشگاه کیتاساتو بود.

